

**UVODNA RIJEČ DR. TOMISLAVA J. ŠAGI-BUNIĆA,
PREDSJEDNIKA TD „KRŠĆANSKA SADAŠNJOST”,
ORGANIZATORA ZNANSTVENOG SIMPOZIJA
„GLAGOLJASTVO OTOKA KRKA”**

Doista ne znam izraziti koliko se radujem što me je zapala čast da u ime „Kršćanske sadašnjosti” otvorim danas ovaj simpozij o *Glagoljastvu otoka Krka*, ovdje u drevnom Vrbniku, tom materinskom krilu „rerum glagoliticarum”, kako reče Vatroslav Jagić. Pozdravljam srdačnim pozdravom i s iskrenim poštovanjem sve vas koji ste se danas skupili na ovo sveto tlo naše pradjedovske riječi. Poimence pozdravljam druga Miroslava Krstulju, predsjednika Skupštine općine Krk, koji nas je počastio svojim prisustvom. Pozdravljam predstavnika crkvene vlasti u Vrbniku, župnika-domaćina popa Antona Čubranića. Pozdravljam profesora Franu Brauta, savjetnika Mjesne zajednice Vrbnika i predstavnika Vrbničke škole. Pozdravljam provincijala Hrvatske glagoljaške provincije franjevac trećoredaca dra Vlatka Badurinu. Pozdravljam članove Staroslavenskog instituta „Svetozar Ritig” iz Zagreba na čelu s direktorom dr. Biserkom Grabar. Pozdravljam sudionike iz Beograda, Ljubljane i Maribora. Pozdravljam prisutno krčko svećenstvo, nastavnike krčkih škola i srednjoškolskog centra. Pozdravljam prisutne svećenike iz Senja, Rijeke i Istre. Pozdravljam predstavnike tiska i sve vas koji ste se danas skupili u ovu dvoranu hotela „Vrbniče nad morem” sa željom da budete dionici duhovnog gošćenja koje će nam na ovom simpoziju, tj. gozbi duha, ponuditi naši vrsni predavači, koje posebno pozdravljam i unaprijed im se za njihov trud zahvaljujem.

Svima koji smo ovdje prisutni želim da nam se duša razveseli u bratskom razgovoru o povijesnoj snazi i neuništivosti našeg govora.

Vjerujem da nas ima više u ovoj dvorani koji smo ovamo na Krk i u ovaj Vrbnik dohrlili s osjećajima čovjeka koji živi na širokoj rijeci u ravničarskom prostranstvu i koji je pošao u planinu da promotri vrelo svoje rijeke i da osjeti svježinu izvora iz kojeg se, kroz tjesnace i guštike, probila velika rijeka, upornošću živom i snagom nezaustavljivo.

Kad se danas radujemo bogatstvu svoje riječi materinske i kulturnom razvitku na svome jeziku, kako ne bismo s unutarnjim uzbuđenjem doživjeli dolazak na tlo gdje se *naše slovo* pradjedovskom upornošću uvrštavalo u kulturno trajanje, ne želeći da se bezimeno i bezglasno utopi u većim i snažnijim tokovima koji su navirali na ovo tlo?

Dolazeći ovamo u Vrbnik, zavičaj u kojemu su prohodali toliki muževi našega duhovnog i kulturnog trajanja i uspinjanja, hrvatski sadašnjak kao da očekuje da će ugledati „slavnog Dragoslava” ili popa Damjana ili nekoga iz velike kuće Frankopana, da će sresti Blaža Baromića, ili začuti riječ Vitezića, Trinajstića, Grškovića, moći pozdraviti Parčića, Petriše, Polonije, Brusiće, Žice, Oršića, ili se pokloniti Bozanićima, Feretićima i Volarićima.

Suvremeni katolički vjernik ne može ovdje ne misliti na današnju liturgijsku obnovu Crkve u čitavom svijetu i na odzvanjanje narodnog jezika po crkvama Afrike i Azije; ne može ne sjetiti se kako su na ovom tlu davni naši predi čuvali i njegovali ćirilometodsku baštinu narodnog jezika u liturgiji te tako nepokolebivom ustrajnošću i mudrošću, unatoč svim suprotivštinama, održali unutar zapadnog kršćanstva evandeosku baštinu pavlovsku kao sjeme za buduća vremena.

U ovom sadašnjem svijetu, kad se ipak uspjela probiti svijest o pravu svakoga naroda na svoju autentičnost, i svakoga čovjeka na svoje dostojanstvo i suodlučivanje u svim životnim pitanjima, želim svima prisutnima da na ovom dragom Krku i u ovom slavnom Vrbniku, razmatrajući uporno i ustrajno djelo naših preda, uspijemo u onome za što smo se skupili: da si zalijemo svoj „sitan bosiljak”!

Vrbnik, 10. X. 1980.

AKSA 17. X. 1980. Br. 42(545)80. Prilog, str. 1–2.